

יהושע סובול:

..מה עושה האנטי-שמיות לצד השני!..

המחזאי יהושע סובול זכה בפרס "מסקין" בפעם השנייה. בפעם הראשונה על "ליל העשרים", והפעם על "נפש יהודי". שני המחזות עוסקים בתמיצת ובמהות הנפש היהודית המעונה.

● איך אתה מרגיש?

מה יש להגיד? הרגשה טובה. נעים לזכות בפרס. לא מפני שחשוב לי לקבל פרסים כמו מפני שבעיקבות הפרס יעזרו להוציא את המחזה באנגלית.

● "נפש יהודי" עומד לשתות את פסטיבל אדינבורו. אתה מצטרף אל השחקנים?

אלא מה, שאני אשאר כאן?

● זה כבר לא קטן.

זה מכובד, מכובד בהחלט. דבר גדול. הפסטיבל בוחר בכל שנה ארבע הצגות-אורחות לפסטיבל. מנהל הפסטיבל הסתובב באירופה במשך חודשיים, כשהוא רואה בכל ערב הצגה אחרת. אחרי-כך הוא קרא את התרגום לאנגלית של המחזה, והחליט לבוא ולראות. כשהוא בא וראה, הוא החליט מייד לקחת את ההצגה.

הוא הגיע לכאן ל-12 שעות. נפגשנו ב-7 בערב. הוא אמר לנועם סמל, מנהל התיאטרון, "אתה יכול להזמין אותי לארוחה עכשיו, או אחרי ההצגה. אבל דע לך, שאם ההצגה לא תמצא חן בעיניי זה לא יעזור!"

נועם אמר לו, שהוא מוכן לקחת סיכון ולהזמין אותו אחרי ההצגה.

● הוא החליט מייד לקחת את ההצגה?

הוא היה נלהב מאוד. עוד במחצית החליט לקחת את ההצגה. ולמחרת בבוקר קבע שהוא פותח איתה את הפסטיבל.

● תארת לעצמך שהמחזה יצליח כליכך?

לא תיארתי לעצמי שזה יתפוס חזק כליכך. אנשים ממש נתפסים על זה. זו מחמאה לא קטנה.

● קראת את ההשמעה הנוראית עליך ב"הצופה"?

לא, לא קראתי. מה השמיצו?

● אמרו שאתה מייצא לחו"ל שינאתי ישראל...

הם צודקים. אני האחראי הישיר לייצוא שינאת-ישראל. מה אני? אני חושב שהם פשוט טיפשים. כי שינאת ישראל זה מונח כליכך מטומטם! איזו שינאת ישראל יש בנפש יהודי? מנהל הפסטיבל עצמו נתפס על העניין. הוא הבין שהחומר מדבר על מיטוש וקונר-פליקט בין האנטי-שמיות היהודים, והבין מה זה יעשה לקהל לא-יהודי.

● לדעתך המחזה יעזור להם להבין מה עושה האנטי-שמיות לאותם שנמצאים מהעבר השני של המיתרס, ליהודים.

ניצה שאול:

..לקום כל בוקר ולהתרגש מחדש!..

ניצה שאול משחקת אותה. בזמן שיותר מתישעים אחוים של השחקנים בבריטניה מובטלים, ניצה שאול הישראלית מועסקת נוריסטופ. בימים אלה היא נמצאת בישראל, ובקרוב עומד לעלות על האקרנים סרט "המגילה", על-פי איציק מאנגר. בסרט הזה מדברת ניצה בשפה שלא היתה ידועה לה קודם לכן מעולם - ביידיש. אם היא הצליחה לעבור את מיבחן המיבטא אצל הבריטים, אני בטוחה שהיא תעמוד בזה גם אצל החברה ממאה-שערים.

● ניצה, חזרת ארצה?

אף פעם איני חוזרת לשבת אך ורק פה. אני מחלקת את הזמן שלי בין לונדון ובין ישראל. גם דורון, בעלי, מסתובב בלי סוף. הייתי מגדירה את מקום השהות שלי בשני מרכזים, כאן ובלונדון. כשבין לבין אני מסתובבת עם דורון.

● כששואלים אותך איפה הבית שלך - מה את עונה?

אין לי בית בשום מקום. כשאנחנו פה, אנחנו גרים באיזו דירה. כשאנחנו בלונדון, אנחנו גרים באיזו דירה. אילו היתה הבחירה בידי, היכן היית גרה?

● בודאי שכאן. ומצד שני, הבחירה בעצם בידי. אני בחרתי בחיי-נדודים וחיים של צוענים. אני אהבת את זה. העובדה שאני עובדת בחו"ל מוסיפה לי, אני חושבת שלעבוד בבריטי ובא-סריו זה די מכובד.

● מה עשית לאחרונה באנגליה?

היתה הסידרה הענקית קסטר, שהוקרנה כבר. בימים אלה היא מוקרנת באוסטרליה.

● בגלל מוצאך את מקבלת רק תפקידים של נשים זרות?

לא. מייד אחרי קסטר עשיתי דראמה לאיי-סריו, שנקרה רדיו. שם לא צויין המוצא האתני שלי, הייתי סתם בחורה אנגליה. אני לא חושבת שאני יכולה לשחק ליידי אנגליה. אבל שאר תפקידים בהחלט כן.

● בסך הכל אני מאושרת. המצב בלונדון כיום הוא כזה. שיש 92% שחקנים מובטלים. ואני עובדת כל הזמן. את בערך, דורון סלומון, שהוא גיטאי ריטם קלאסי ומנצח, הכרת בזהקה צבאית. עשיתם דרך ארוכה ביחד. מה עושות לכם ההצלחות?

זה לקום בבוקר ולהתרגש בכל יום מחדש. כי אצלנו זה התחיל מחלומות קטנים. נמשך בעבודה קשה ושנים של חיים סטודנטים - עד להצלחה.

● ואיך היה לשחק ב"המגילה" ביידיש?

בשבילי זו היתה חוויה עמוקה. זו זכות שנפלה בחלקי, לעסוק בחומר יהודי אותנטי ובשפה אותנטית. נכון, אני משחקת באנגלית, אבל אנגלית אני מכירה מבית-הספר. יידיש היתה בשבילי חוויה כמו הקרבול בריו - משהו מאוד מיוחד במינו, משהו קסום ומדליק.

מיקי פלד:

..כמעט אין סכוי להפסיד בפרוייקט כזה!..

יש דברים שהם נשגבים מבינתי. אני, למשל, לא מבינה איך בתהליך של אינפלציה דוחרת ועליית אחוז האנשים החיים מתחת לקו-העוני במדינת-ישראל, יכול בראדם להשקיע מאות אלפי דולארים בפרוייקט, ועוד להיות בטוח שהוא ירוויח עשרות אלפי דולארים על העסק.

מדי שנה מארגן מיקי פלד את מדינת-הילדים. זהו פרויקט-ענק, שמושקע בו הון-עתק. השנה החלטתי לתמוס את פלד לשיחה ולשאל אותו:

● כמה אנשים צריכים לבקר במדינת-הילדים כדי לכפות את הסכום הזה?

מה שרשום אצלי היום זה 550 אלף דולאר. אני מניח שזה יגיע ל-600 אלף דולאר.

● כמה אנשים צריכים לבקר במדינת-הילדים כדי לכפות את הסכום הזה?

צריכים לבקר 100 אלף איש, אבל קיים גם האלמנט המיסחרי. כלומר: משלם-הכרטיס איננו מקור-הכנסה שלי. מיבצעי הפירסום הם המכניסים את הכסף העיקרי. לולא הפיננסים של מוסדות, המשקיעים כסף בפירסום, לא הייתי יכול להרים פרויקט כזה.

● כמה אנשים ביקרו במדינה בשנה הראה שונה שלה?

117 אלף איש.

● וכשנה שעברה?

110 אלף איש.

● לכמה אנשים אתה מצפה השנה?

125 אלף איש, וזאת ביגלל כל השיכלולים והשיפורים שהכנסנו.

● האם הפסדת פעם כסף על מדינת-הילדים?

היו שנתיים של הססדים קלים למדי, והיתה שנה ריווחית מאוד.

● בכמה התבטאו הרווחים?

עשרות אלפי דולארים. הסיכוי להפסד הוא קטן, לעומת הסיכוי לרווח. כימעט אין אפשרות להפסיד בפרוייקט כזה.